

Krieger: Jeg vil slutte mig til den ærede Justitsministers Forslag under Nr. 1 og 2, og det uagtet jeg tilstaaer, at jeg vel kunde have ønsket dem lidt anderledes affattede, end skeet er. Jeg kunde, med andre Ord, have ønsket, at Udvalget eller, om ikke et Fleertal i samme havde sluttet sig til ham, saa dets ærede Ordfører — som jeg er vis paa i Realiteten er enig med mig — havde stillet et Redactionsforslag til §§ 1 og 5 af Hensyn til det Indhold, som Lovforslaget om Lovtidenden har faaet. Jeg kan nemlig ikke være enig i, at man skal skyde Hensynet til et samtidig foreliggende Lovforslag, som i det Hele har vundet Thingets Bifald, tilside. De Herrer ville jo vide, at, hvad Justitsministeren har lagt Vægt paa — og hvad det forekommer mig, at Justitsministeren har havt Ret i at lægge Vægt paa — det er, at efter Indholdet af Forslaget om Lovtidenden skulle, for at bruge eet Ord, Anordninger udgaaede fra stedlige Myndigheder ikke principmæssig offentliggøres gennem Lovtidenden, men at derimod alle de Anordninger, som udfærdiges af en Minister, skulle optages i Lovtidenden, og at Følgen deraf ligesom vil blive, naar nærværende Lovforslags §§ 1 og 5 forblive aldeles usforandrede, som de bleve vedtagne ved anden Behandling, at da samtlige Vedtægter eller samtlige de i Lovforslaget omhandlede Anordninger for de enkelte Kjøbstæder allesammen skulle offentliggøres gennem Lovtidenden. Jeg seer idetmindste ikke rettere, end at det vil være den uundværlige Følge. Da Kundgjørelsen gennem Lovtidenden skal være den officielle Bekjendtgørelsesform, kan man derhos ikke være berettiget til at betragte det som i Realiteten gaaende ud paa det Samme, at man i den trykker saa mange Schemata, som der er Forskjelligheder i de forskjellige Vedtægter, maaskee en 3 à 4 — det veed jeg ikke —, idet man saa blot i en Anmærkning sætter: dette gjælder for 5 Kjøbstæder, dette for 10, dette for 20 Kjøbstæder osv., saaledes som man f. Ex. i sin Tid gjorde i Departementstidenden med Hensyn til de Vedtægter, som bleve udfærdigede efter Næringsloven af 1857. Det mener jeg, at man ialfald ikke passende kan gøre, saasnart Indførelsen i Lovtidenden skal være den

egentlig bindende Kundgjørelsesform. Derfor troer jeg, at det vilde have været hensigtsmæssigt, om man til Lovforslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, havde knyttet blot en lille Sætning om, at Justitsministeren skulle kunne lade Vedtægterne udfærdige gennem Amtmændene. Medens det nemlig vel kan være passende, at de store og betydte Vedtægter komme ind i Lovtidenden, maa jeg derimod indrømme, at der ikke er nogensomhelst Interesse ved at see Vedtægterne f. Ex. for Swanke, eller for hvilken anden lille By det nu maatte være, trykt i samme. (Broct: Det kan man ikke sige!) Ja, jeg vil gjerne indrømme, at ogsaa disse Vedtægter kunne have en vis Interesse, men at fylde Lovtidenden med dem synes mig dog ikke at være nødvendigt. Jeg seer heller ikke nogen Betænkelighed ved af Hensyn hertil at tage Justitsministerens Forslag under Nr. 1 og 2. Saaledes som Lovforslaget er affattet efter det ærede Udvalgs Indstilling ved 2den Behandling, staaer det ligesaa meget som efter Uendringforslagene i Justitsministerens Haand at fremme Sagen, saaledes som han anseer det for rigtigst. Jeg troer, at det, hvad enten den ene eller den anden Redaction følges, ikke gaaer an, at Justitsministeren lader Initiativet i denne Sag gaae ud af sine Hænder. Det er ikke min Mening her at ville sige Noget om, paa hvilken Maade han skal tage Initiativet. At han kan forholde sig passiv og skyde Sagen over paa Amtmændene og vente, at hele Materialet skal komme ind fra dem, det anseer jeg imidlertid for ugjørligt. Men der er ganske vist ikke i Lovforslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling, udtrykkelig foreskrevet Noget om, hvorledes Justitsministeren skal gaae frem. Jeg seer derfor ikke, at det er rigtigt at sige, at vi ved at vedtage Justitsministerens Uendringforslag Nr. 1 og 2 gaae bort fra den Forudsætning, at Justitsministeren paa fornuftig Maade skal tage Initiativet. Jeg har heller ikke hørt Andet, end at Justitsministeren bestemt har erklæret, at han ikke tilsigter ved sine Uendringforslag under Nr. 1 og 2 i saa Henseende at skaffe sig anden Bemyndigelse end den, som der ogsaa ligger i Lovforslaget